

<i>Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku</i>								
KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS) W CYKLU KSZTAŁCENIA 2014-2016								
Jednostka Organizacyjna:		<i>Katedra Fizjoterapii / Zakład Fizykalnych Metod Terapeutycznych</i>		Kierunek:		<i>Fizjoterapia</i>		
Rodzaj studiów i profil (I stopień/II stopień, ogólnie akademicki/praktyczny):		II stopień, ogólnie akademicki		Kod przedmiotu:		FIISNmK10		
Nazwa przedmiotu:			<i>Wybrane metody fizjoterapeutyczne w schorzeniach wieku dorosłego</i>					
Tryb studiów:		Rok	Semestr	Rodzaj zajęć	Liczba godzin	Punkty ECTS	Typ przedmiotu	Język wykładowy
<i>niestacjonarne</i>		<i>II</i>	<i>III</i>	<i>wykłady</i>	10	5	<i>Obligatoryjny</i>	<i>Polski</i>
				<i>ćwiczenia</i>	30			
Nauczyciel(-e) odpowiedzialny(-i) za przedmiot: dr n. med. Wojciech Skrobot								
e-mail: wojciech.skrobot@awf.gda.pl								
Wymagania wstępne:								
1 Posiadanie umiejętności przeprowadzenia wywiadu, tj. części podmiotowej i przedmiotowej z uwzględnieniem rodzaju dysfunkcji (np. ortopedia, neurologia). 2. Podstawowa wiedza w zakresie anatomii, fizjologii i biomechaniki w szczególności układu ruchu oraz układu nerwowego człowieka. 3. Podstawy teoretyczne oraz podstawowe umiejętności praktyczne w zakresie terapii manualnej (m.in. mobilizacja stawów, praca na tkankach miękkich).								
Cele przedmiotu:								

Zaznajomienie z założeniami teoretycznymi oraz z podstawowymi umiejętnościami praktycznymi dotyczącymi różnych metod leczniczych stosowanych w fizjoterapii w schorzeniach wieku dorosłego.

Zwrócenie uwagi, na istotę oddziaływania w zależności od rodzaju metody, np.: mechanicznej, czy neurofizjologicznej.

Kształtowanie umiejętności odpowiedniego doboru określonej metody do dysfunkcji występującej u pacjenta.

Opis efektów kształcenia dla przedmiotu oraz ich powiązanie z efektami kształcenia dla kierunku:

WIEDZA

W1	Ma wiedzę dzięki, której na podstawie objawów klinicznych potrafi je interpretować w ramach diagnostyki funkcjonalnej oraz określić najbardziej optymalny sposób postępowania, na który będą się składały najbardziej właściwe zabiegi fizjoterapeutyczne.	K_W07
W2	Rozumie zasady funkcjonowania aparatury do diagnostyki funkcjonalnej stosowanej dla potrzeb fizjoterapii stosowanej w ramach specjalności.	K_W016
W3	Przestrzega zasad moralnych, etycznych. Darzy szacunkiem współpracowników, pacjentów. Współpraca oparta na uczciwości i wzajemnym poszanowaniu.	K_W017
W4	Zna mechanizm oddziaływania i potrafi scharakteryzować tzw. specjalne metody fizjoterapii, tj: metody reedukacji posturalnej, reedukacji nerwowo- mięśniowej, neurorehabilitacji, terapii neurorozwojowej oraz terapii manualnej	K_W20
W5	Student ma wiedzę z zakresu biomechaniki, przede wszystkim w odniesieniu do kształtowania prawidłowych wzorców ruchowych tułowia, kończyn. Zna najczęściej występujące patologie rozwojowe, będące przedmiotem usprawniania fizjoterapeutycznego.	K_W33

UMIEJĘTNOŚCI

U1	Student potrafi w zależności od problemu funkcjonalnego, dobrać odpowiednie środki oddziaływania fizjoterapeutycznego, przede wszystkim świadome użycie „narzędzi” diagnostycznych i terapeutycznych z zakresu stosowanych metod. Umie w sposób zrozumiały wytłumaczyć najważniejsze mechanizmy.	K_U05
----	--	-------

U2	W zależności od stanu klinicznego pacjenta, student potrafi tworzyć, modyfikować plan usprawniania. Dostosować terapię w zależności od postępów usprawniania.	K_U08
U3	Potrafi programować aktywność ruchową adaptacyjną w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób z różnymi dysfunkcjami.	K_U09
U4	Potrafi formułować problemy badawcze, konstruować i dobierać adekwatne metody oraz techniki badawcze do pozyskiwania danych.	K_U13
U5	Student posiada umiejętności interpretacji opinii innych specjalistów dla tworzenia prawidłowego modelu postępowania usprawniającego.	K_U18
<i>KOMPETENCJE</i>		
K1	Zachęca do zgłębiania wiedzy, inicjuje prace badawcze, mobilizuje do poszerzania zainteresowań zawodowych.	K_K01
K2	Ma świadomość konieczności rozszerzania wiedzy, permanentnego szkolenia się, korzystania z wiarygodnych źródeł teoretycznych i praktycznych.	K_K02
K3	Prawidłowo identyfikuje, okazuje tolerancję i akceptuje postawy i zachowania pacjentów wynikające z odmiennych uwarunkowań kulturowych, religijnych, społecznych i wieku.	K_K03
K4	Student zwraca uwagę na poprawne relacje z pacjentem i jego rodziną, co może mieć bardzo duże znaczenie w końcowym efekcie terapeutycznym.	K_K04
K5	Potrafi podejmować samodzielnie decyzje oraz brać za nie odpowiedzialność.	K_K08

Kryteria i metody oceny osiągniętych efektów kształcenia:

Egzamin testowy jednokrotnego wyboru;

Kryterium oceny - wynikowe - procent prawidłowych odpowiedzi.

Zaliczenie ćwiczeń: praktyczne rozwiązywanie zadań

Aby uzyskać zaliczenie przedmiotu na ocenę dostateczną student musi osiągnąć wszystkie wymienione przedmiotowe efekty kształcenia.

Metody i formy realizacji przedmiotu:

Wykład:

konwersatoryjny;

z prezentacją multimedialną;

Ćwiczenia:

demonstracja;

instruowanie;

trening umiejętności

Bilans punktów ECTS (1 pkt ECTS – 25-30 godz. pracy studenta):							
<i>Aktywność</i>							<i>Obciążenie studenta</i>
Udział w wykładach							godz. 10
Samodzielne studiowanie tematyki wykładów							godz. 35
Udział w ćwiczeniach							godz.30
Przygotowanie się do ćwiczeń							godz. 45
Konsultacje							godz. 10
Całkowite obciążenie pracą studenta							godz. 130
Punkty ECTS za przedmiot							5 ECTS